

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

*Az angyal énekel, tekints az égre fel!
Napvilágos lett az ég, meghasadt az ég,*

*és a második Személy most a földre lép.
Mézét ont az ég, mézet ont az ég!*

TARTALOM

„Mindnyájan a világosság fiai és a nappal fiai vagytok”	1	Gyerekeknek – Adventi koszorú	6	Cserkészélet	14
A várakozás szentsége	1	Pálos kolostorok		Őszi karitászi kirándulás	14
Minden advent téged vár...	2	a Dunakanyar környékén 2.	8	Egyházközségünk életéből	16
Karácsonyra készülve	3	Az Életre vezető kapu	10	Könyvajánló	17
Csoda – úgy, ahogy vagyok	5	Együtt az Úrral	12	Teremtésvédelem	
Szentmise – hétköznapi is	5	Ima-katekézis – kezdetek	12	Jó is történik?...	18
Számodra mit jelent?	6	Keresztény férfikörök	13	Ferenc pápa apostoli buzdításából	19
		Az egyháztanács beszámolója	13	Recept	20

„Mindnyájan a világosság fiai és a nappal fiai vagytok”

(1Tessz 5,5)

A fény mindig is az életet szimbolizálta. Minden nap várjuk a hajnalt, mint az új kezdet előhírnökét. A keresztények számára Jézus Krisztus a világ sötétségét megvilágító fény. Születésének időpontját nem tudjuk. Az egyház a 4. századtól kezdve az év legsötétebb éjszakáján ünnepli az „igazi fény” születésének ünnepét. Jézus magáról mondja: „Én vagyok a világ világossága”. Később már azt mondja tanítványainak: „Ti vagytok a világ világossága.” Az ő fényéből részesülve lehetünk a nappal fiai, ahogy Pál apostol írja. Vajon mi jellemző a nappal fiakra? Elsősorban az, hogy „nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé”. Az apostol sürgető felhívása az, hogy együtt virrasszunk, lemondva minden lomhaságról és közönyről. Olyan időszakban élünk, amikor az emberiségnek különösen nagy szüksége van a fényre. Most nekünk, akik nem az éjszakáé vagyunk, az a feladatunk, hogy folyamatosan odaadva önmagunkat – fényt vigyünk az

emberek közötti kapcsolatokba, hogy hittel, szeretettel és reménnyel tegyük láthatóvá a feltámadott jelenlétét. Szorosabb és igazabb kapcsolatot kell ápolnunk Istennel, a szívünk mélyére ásva az imádságon keresztül megtalálni a vele való beszélgetés pillanatait, és gyakorlatra váltani az ő igéjét. Előfordul, hogy megelégszünk a sok mesterséges fénnel, a világ különböző boldogság-ígéreteivel. De Isten mindig arra hív, hogy az ő fénye ragyoghasson bennünk, és úgy nézzünk az emberekre és az eseményekre, hogy fel tudjuk fedezni bennük a mindent átszövő aranyzálat. Küldetésünk, hogy fény legyünk, amely világít. A keresztény feladata tehát az, hogy hagyja átragyogni önmagán a benne lakó fényt, hogy Isten jelenlétének „jele” legyen az emberek között. „Mindnyájan a világosság fiai és a nappal fiai vagytok. Nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé.”

Tibor atya

Pilinszky János

A VÁRAKOZÁS SZENTSÉGE

Az adventi várakozás lényege szerint: várakozás arra, aki van; ahogy a szeretet misztériuma sem egyéb, mint vágyakozás az után, aki van, aki a miénk. Persze erről a várakozásról és erről a vágyódásról csak dadogva tudunk beszélni. Annál is inkább, mivel Isten valóban megtestesült közöttünk, vállalva a lét minden egyéb súlyát és megosztottságát. És mégis, túl idő és tér vastörvényén, melynek – megszületvén Betlehemben – maga a teremő Isten is készséggel és véghetetlen önátadással vetette alá magát. Advent idején mi arra várakozunk és az után vágyhatunk,

ami megtörtént, és akit kétezer esztendeje jól-rosszul a kezünk között tartunk. Vágyódunk utána és várakozunk rá, azzal, hogy Isten beleszületett az időbe, módunkban áll kiemelkedni az időből.

Az adventi várakozás hasonlít a megemlékezéshez, de valójában mindennél távolabb áll tőle. Valódi várakozás. Pontosabban úgy, ahogy a szeretet mindennél valóságosabban vágyakozik az után, akit magához ölel és örök újszülöttként a karjai között tart.

Sík Sándor Az Isten küld...

*Az Isten küld, testvéreim tinéktek,
hogy sugarai eleven tűzét,
amik arcáról a szívembe égtek,
sugározzam csendeszen szerteszét
a testvéreknek, kik az éjben járnak.
Az Isten küldött, szentjánosbogárnak.*

ELŐSZÓ

*Aranszárnyú angyal száll a földre le,
Ragyog, mint a hajnal, Isten hírnöke.
Alleluja, hozsánna, glória,
Üdvözlégy, Úr Jézus, Isten egy Fia!*

*Hirdeti az angyal: Jézus született,
Világ Megváltója, értünk ember lett.
Alleluja, hozsánna, glória,
Üdvözlégy, Úr Jézus, Isten egy Fia!*

*Jézus, jászolodnál földre borulunk,
Néked hálás szívvel mi is hódolunk.
Alleluja, hozsánna, glória,
Üdvözlégy, Úr Jézus, Isten egy Fia!*

(Francia karácsonyi ének a XV. század végéről
Kerényi György fordítása)

Emily Sháy festménye

Amikor leszáll az angyal, nyissunk neki ajtót, adjunk szállást, jó szót, adjunk időt és figyelmet, adjunk nyugalmat, befelé fordulást, elcsendesedést. Adjuk magunkat Isten hírnökének, mert őt követi a Világ Megváltója. Ha az egész világ elfoglalt, bevásárol, főz, háborúzik, mi akkor is megrendülten várjuk a legnagyobb csodát, Isten Fiának születését! Jézus! Jézus! Jézus! Nálam otthonra találsz!

**A Tanúság szerkesztősége áldott, békés karácsonyt kíván,
az ünnep öröme töltsen meg a szíveket és ragyogjon be az
otthonokat!**

Dán Ildikó

MINDEN ADVENT TÉGED VÁR...

Minden advent téged vár, Uram! Első eljövetelednek emléket belevésted az emberiség szívébe és az egész történelembe: az idő múlását azóta is születésed idejéhez viszonyítva mérjük, még akkor is, ha nem tudjuk annak pontos evilági meghatározott időpontját megmondani. Megígért második jöveteledet várjuk azóta is - sokszor talán lánghán, megannyiszor tétován, a mindennapok örömei és gondjai között sok esetben megfélekezve róla, van, hogy félve és rettegve - amikor megnyilvánul majd teljes igazságot szolgáló ítéleted, megmutatkozik pazarló és tékozló szereteted, megvalósul mindenért kárpótló vigasz-

talásod és élénk táru felülmúlhatatlan dicsőség. Most is várunk, Uram, és bocsáss meg nekünk, ha nem tudunk méltóképpen várni téged!

Bocsáss meg, hogy nem tudunk úgy várni, mint a te szent vértanúid és nagyszerű hitvallóid! Mi a megpróbáltatásokban, a terhekben, a problémákban és a szenvedésekben csupán saját kínjainkat vesszük észre, s nem a te örömet látjuk, a te igát, melyről azt mondtad, édes tud lenni annak, aki alázatosan és szelíd szívvel követ téged.

Bocsáss meg, hogy nem tudunk úgy éberen virrasztva várni, mint a példabeszédbeli okos szüzek, hanem bizony olyanok vagyunk sokszor, mint a balgák, átalusszuk érkezésedet, amikor közeledsz a felebarátban, a testileg-lelkileg elesettben, a rászorulóban, legközelebbi hozzátartozóinkban, kollégáinkban, munkatársainkban, vezetőkben és beosztottakban.

Bocsáss meg, hogy nem tudunk úgy várni, mint a felebaráti szeretet tiszta szívű napszámosai, akik minden reggel úgy indulnak el életük útjának: kinek a javára akar küldeni ma engem a jószág, s nem azzal, hogy kinek a javából tudnék én hasznot húzni!

Jöjj el hozzánk, hiszen te tudod a legjobban, mekkora szükség van eltékozolt életünknek rád!

Jöjj el hozzánk, és ismételd meg szívünkben első eljöveteled titkát, a betlehemi éjszaka misztériumát!

Jöjj el hozzánk, és vedd el megfáradt lemondásainkat, meggyökeresedett és ostoba szokásainkat, vedd el meggyöngyült akarataink tétovaszát!

Jöjj el hozzánk és emelj fel bennünket, mint ahogy Zakariással és Erzsébettel tetted, amikor reménységet adtál az életükbe!

Jöjj el hozzánk, és add nekünk azt az édes terhet, téged-magadat, mint ahogy a fiatal názáreti leánnyal Máriával tetted, aki veled lett viselő!

Jöjj el hozzánk, és bocsásd ránk az igaz ember álmát, ahogy Józseffel tetted, hogy elfeledjük csalódásainkat, és igaz szívvel szolgálhassunk téged!

Jöjj el hozzánk, keresd meg szívünk betlehemi barlangját, és szülessél meg életünkbe olyan gyöngéden, mint világba jöttödnek éjszakáján!

Jöjj el hozzánk ennek az évnek az adventjén is!

Csáki Tibor plébános

Készítsétek az Úr, a béke útját! Karácsonyra készülve

Izaiás jóvendölése: a kardokból ekét kovácsolnak, a lándzsákból szőlőmetsző késeket csinálnak, nem ártanak szent hegyemen (Izaiás 2. fejezet).

„Legyen vége már, legyen béke már! Jöjjön a földre a Béke!” Karácsonykor így fohászkodunk. Jöjjön el a Te Országod!

Miközben ismét közeledik Jézus születésének ünnepe, a világban sok helyen háború van. Ez önmagában is borzalmas, de még nagyobb baj, hogy már megszoktuk. Mintha semmi közünk nem lenne hozzá. Közömbössé váltunk. Mi itthon ünnepelni akarunk. Megszokásból ki-világítjuk az utcákat, házakat, üzleteket – hiszen tavalyról megmaradtak a villanyfűtérek – nehogy kárba vesszenek! Ha már megvettük... A vásárlási láz újra úrrá lesz rajtunk. Miért is vásárlunk? Szükségünk van rá? Még több autónk van, már magunk sem tudunk közlekedni, de azért erőlködünk. Újabb autógyárak, akkumulátorgyárak épülnek... Mit is ünnepelünk? Az áruházakban ki gondol arra, hogy a Teremtő Isten emberként megmutatta magát?

Keresztelő Szent János az akkori világ ellentmondásai miatt hirdetett bűnbánatot, mert nem Isten szándéka szerint éltek az emberek. És most? Mi sem élünk Isten szándéka szerint, amikor a gyűlölet mindent tönkre tesz. Nekünk, hívő embereknek mit jelent ma a bűnbánat, a megtérés?

Várjuk a Megváltó, az Úr érkezését, hiszen emberileg kétségbeesítő a helyzet. De honnan várjuk? Merről érkezik? Látva a gyűlölet-spirált, reménytelennek látszik a „megoldás”. Mi kell ahhoz, hogy valamelyik oldal letegye a fegyvert? Tehetünk valamit a világ éhezőiért? Tehetetlenek, vagy teljesen közömbösek vagyunk?

Évek óta a bevándorlásról szólnak a napi hírek. Nem értjük, hogy miért akarnak ezek az idegenek ide jönni?

Kerítést építünk, visszaküldünk mindenkit, de ezek csak jönnek, jönnek. Tiltakozunk, felelősöket keresünk, mindhiába. Sokszor az az érzésem, hogy olyanok vagyunk, mint az egyszeri ember a fürdőszobában, ahol ömlik a víz, és csak mossam-mossa a felmosóronggyal, de már nincs ideje arra, hogy a csapot elzárja.

Idén is fel fogjuk olvasni a betlehemi történetet. Hát az biztos, hogy az akkoriak nem onnan és nem így várták az „eljövendőt”. Mária „megszülte elsőszülött fiát. Pólyába takarta és jászolba fektette, mert nem kaptak helyet a szálláson.” A jászol nem díszlet, hanem az istálló szerves tartozéka. Az állatok etetője. Ez a kép sajnos a hajléktalanság képe. Máté evangéliumában pedig azt olvassuk, hogy József „még akkor éjszaka fogta a gyermeket és anyját, és elmenekült Egyiptomba”. Ez pedig a menekültek sorsa. Hajléktalan és menekült?

Felnőtt hittel valljuk, hogy az a gyermek „Isten hatalmas Fiának bizonyult a halálból való feltámadása által”

(Róm 1,4) Évről évre próbáljuk elhinni, hogy a „megoldás”, az isteni „megváltás” nem emberi logika szerint jött el. Egy kedves ifjúsági ének sora szerint: „így jött közénk”. Sorsközösséget vállalt minden emberrel. Minden kirekesztett, üldözött, szegény sorsú emberrel.

Az emberi logika az önzés, a féltékenység, irigység,

telhetetlenség által, előbb-utóbb háborúhoz vezet. A béke útja egészen más logika. Elfogadás, befogadás, gondoskodás, megosztás, megbocsátás, önzetlenség, áldozatvállalás, önfeláldozás: „amit egynek tettetek, azt nekem tettetek”. (Máté 25,40) Isten Jézus Krisztus személyében ezt a példát adta nekünk. Erre hív bennünket is.

Mit jelent tehát a böjt, a megtérés? Egyszerűen: megelégedettséget, szerényebb életvitelt, a hátrányos helyzetűekkel való szolidaritást, róluk való gondoskodást. Hálaadást mindenért, amink van, megelégedni azzal, amire valóban szükségünk van, hogy másnak is jusson. A megtérés azt jelenti, hogy másként nézünk a hajléktalanra, a menekültre. Bennük is tisztelni az emberi méltóságot. Bennük is Jézus arcát keresni. Így válni Jézus tanítványává.

Merjük elhinni, hogy mi is tehetünk valamit azért, hogy a világban béke és igazságosság lehessen. A saját lehetőségünk szerint nézzünk körül, hogy miként lehet a „csapot elzárni”. A „római császár és Heródes” kihagyásával „szállást adni”, meglátni valakit, aki segítségre szorul. A saját környezetünkben is tudunk „szállást adni” a magányos öregeknek, ha meglátogatjuk őket otthonukban vagy az idősek otthonában. Szállást tudunk adni, ha fogyatékkal élőköt gondozó családokat támogatunk, ha időt „áldozunk” a betegeknek, ha anyagilag és lelkileg segítjük a bajba jutott családokat. A hajléktalanokról, a függőségben élőkről, állami gondozottakról, a menekültekről talán

nem nekünk kell közvetlenül gondoskodni, de beszélni róluk mindenképpen. Beszélni, másképpen.

Az államok vezetőin nagy a felelősség. Ha a saját népük anyagi érdekeit védik, akkor népszerűek. Ha próbálnak a világ nagy igazságtalanságainak megszüntetésért tenni valamit, akkor már nem népszerűek és elvesztik a hatalmukat. Ez vonatkozik a teremtett világ védelmére éppúgy, mint a fegyverkereskedelem felszámolására, milliók éhezésére vagy a népvándorlásra. Nem látunk előre-lépést.

Hogy mi mit tehetünk? Valóban böjtölni és imádkozni. Megtérni és példát adni.

Legyen szerényebb az asztalunk, a karácsonyfa alatti ajándékunk, de gazdagabb a lelkünk az egymás iránti figyelmességgel, türelemmel, egymásnak áldozott idővel, vigasztaló, együttérző tiszta beszéddel, őszinte mosollyal.

Így készítünk utat a Megváltónak, aki most is éppen onnan érkezik, ahonnan nem is vártuk. A szeretetnek, a jósnak, a csendes együttérzésnek, bátor nagylelkűségnek „betlehemi éjszakájában”. A Szűzanya, Szent József és a pásztrok hitével szeretnénk fogadni őt, a Megváltót, a Béke Fejedelmét. Várjuk őt és hiszünk benne, hogy mustármagként, kovászként, de általa és őbenne, de általunk és mibennünk bontakozik, valósul az Isten Országa. Dicsőség, békesség!

*Beer Miklós
nyugalmazott püspök atya*

Sárosi Árpád Karácsonyest

Terítsetek csak ma is eggyel többre,
A jószágkapu legyen nyitva,
Ki tudja kiket sújt az élet ökle?
Ki áll az éjben kitaszítva?

A pásztorcsillagot nagy köd takarja
És Betlehem oly messze-messze...
Hadd zúgjon ma a szeretet harangja
S ki szenved, azt ide vezesse.

A jószágkapu két szárnya kitárva,
Mindenki szelhet kenyérünkből, –
Az elesett, a bánatos, az árva,
S ki megtisztulni vágy a büntől.

A Betlehemi jön be e kapun át,
S megáldja hívó asztalunkat,
– Velem van az, ki a szegénynek is ad,
S útravalót a lelkéből juttat.

CSODA – ÚGY, AHOGY VAGYOK

Október elején részt vettem egy gyalogos zarándoklaton, napfelkelte előtt indultunk, majd a lemenő nap fényének elmúlása után érkeztünk meg a márianosztrai bazilikába. Útközben az ellenőrzőpontoknál nemcsak frissítő étellel és itallal vártak minket a szervezők, hanem kis lelki morzsákból is csipegethettünk. Az egyik pilisi faluban betértünk egy templomba, és a bejárata előtt felfigyeltem egy kis dobozkára. Lehajoltam, hogy tüzetesebben is megnézzem a ládikót, és egy feliratot találtam rajta: „Nyisd ki és csodát lelsz benne!”

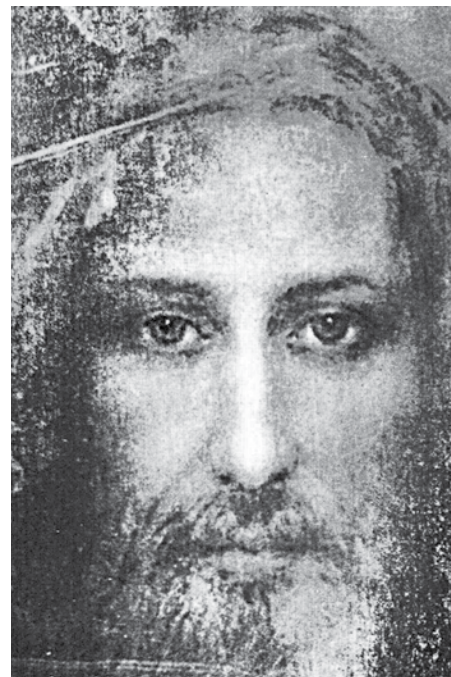
Kinyitottam; a kis láda mélyén egy tükör lapult, így a zarándoklat alatt megfáradt arcomat láttam benne vissza. Hirtelen végtelen nevetés tört ki belőlem, még sosem találkoztam ezzel a jópofa dobozkával, ötletesnek tartottam, és újra nekiindulva az útnak egy árnyalattal mosolygósabban tudtam folytatni a zarándoklatot.

Pár héttel később, egy szerda esti közösségi alkalmon újra előkerült a tükör, ezúttal kicsit másképp, de kicsit talán mégis ugyanígy.

Mindannyian kaptunk egy kistükröt, melybe belenézve le kellett írunk, hogy milyennek látjuk magunkat, milyennek látjuk a tükörképünket. Szorgalmasnak, türelmesnek, alázatosnak, határozottnak, esetleg figyelmesnek? Vagy ítélkezőnek, makacsnak, érzéketlennek, megfáradtnak, né tán botladozóknak érezzük a visszatekintő arcot? Összességében milyen érzés ilyen közelről visszatekinteni saját magunkra, a grimaszainkra, a mosolyunkra, a fáradságunkra?

Leírtam mindazt, ami eszembe jutott, és kíváncsian

vártam a folytatást. Ekkor mindenki kapott egy Jézus-képet, és ugyanúgy tulajdonságokat, jellemet leíró szavakat

kellett keresnünk, de ezúttal azzal a kérdéssel, hogy vajon Jézus milyennek lát? Sok érzés és gondolat kavargott bennem hirtelen, hiszen Jézus pont úgy lát, amilyen vagyok, előtte nem tudok elbújni. Akkor mégis milyen tulajdonságokat válasszak, jó vagy rossz dolgokat? Elkezdtem írni, majd pár perc után elolvastam, mire jutottam: csak olyat jegyeztem le, hogy mivé szeretnék válni, miként szeretném, ha Jézus látna engem. Tiltakoztam. Nem akartam, hogy olyannak lásson az Isten, amilyen vagyok, hirtelen vágyat éreztem a változásra, hogy ne így kelljen a szemébe néznom.

Isten olyannak akar, amilyen vagyok. Néztam a képet, és ellen-

keztem. Isten olyannak akar, amilyen vagyok. De hát még annyi mindenben kell fejlődnom! Jézus büszke arra, ahol éppen tartok, pont olyanként szeret, amilyen vagyok. Valamit kezdtem jobban megérteni. Jézus hív, hogy vele együtt növekedjek, de nem azért, mert most még nem vagyok elég jó. Nem. Sokkal inkább azért, mert a saját javamat akarja ebben a növekedésben.

A karácsony csodáját szemlélve javaslom, hogy keress egy Jézus képet, gyűjts egy gyertyát, és engedd, hogy Jézus ezt mondja neked: „Olyannak szeretnélek, amilyen most vagy. Én teremtettelek, ilyennek teremtettelek, te magad vagy a csoda, így, ahogy itt vagy előttem.”

Drobulich Domonkos

Szentmise – hétköznapi is

Olyan szép, hogy itt, Nagymaroson minden nap van szentmise a templomunkban, minden nap lehetőségünk van személyesen is találkozni az Úr Jézussal. Ha pedig már Vácra, Budapestre jársz nap, mint nap, akkor még több templom és ezzel együtt még több alkalom van a találkozásra.

Szeretettel ajánlom figyelmedbe a Miserend applikációt, amely megmutatja, hogy a környezetedben mikor és hol találsz aznap szentmisét. Reggel, napközben, este az Isten házána kapui mindig nyitva állnak előtted. Ad-

ventben a hajnali szentmisék hívnak bennünket, ennek a varázsát megtapasztalva vigyük tovább magunkkal a találkozás örömét a következő évre is! Ha kötöttebb napi-rendben vagy, akkor érdemes előre betervezni, ha pedig spontánabban éled a napokat, akkor, ha bármikor eszedbe jut és belefér az idődbe, keress egy szentmisét, és ne feledd: minket, fiatalokat is vár az Úr Jézus egy találkozásra, akár a hétköznapi forgatagában is!

Drobulich Domonkos

Számodra mit jelent? A gyermek

Számunkra a gyermek elsősorban Isten ajándéka. Igyekszünk rendszeresen tudatosítani magunkban, hogy nem a saját érdemünk és tulajdonunk a gyermek, hanem Isten csodálatos tervében megálmodott, megismételhetetlen, egyedi, saját személyiséggel rendelkező teremtmény, aki elsősorban a mennyei atyáé. Isten ajándékát kezdetben nem ismerjük egészen. Az idő előrehaladtával azonban egyre többet fedezünk fel belőle, és lassan bontakozik ki, hogy kit is kaptunk valójában. Folyamatos rácsodálkozás számunkra, hogy a testi-lelki fejlődés során, hogyan formálódik, kivé válik a pöttöm kis csecsemő, aki nemrég született. A kísérés, nevelés ugyan áldozatokkal is jár, de a gyerekekkel való lét visszatérő örömök forrása is egyben. Ugyancsak furcsa ellentmondás, hogy míg sok mindenre nekünk kell megtanítani a gyermeket, ő gyakran a mi tanítómesterünk is egyben. Olykor éles tükör a gyermek, aki ráébreszt gyengeségeinkre és önmagunk átformálására sarkall. Számos területen tapasztaltuk, hogy a gyermeki lét Istennel való kapcsolatunk mintája. Tanulni lehet tőlük a bizalmat, ráhagyatkozást, egyszerűséget és a hitet, hogy az Atya a legjobbat akarja. Nem véletlen, hogy Jézus is felhívta tanítványai figyelmét:

„Hagyjátok csak a gyermekeket, ne akadályozzátok

meg őket, hadd jöjjenek hozzám, hisz ilyeneké a mennyek országa!” (Mt 19,14)

Bizony mondom nektek, hogy aki Isten országát nem úgy fogadja, mint a gyermek, az nem jut be oda.” (Lk 18,17)

Ha az evangélium szellemével tekintünk a gyerekekre, akkor nyitottabban és felszabadultabban fogadhatjuk Jézus tanításának örömhírét!

Gávélné Hadi Bernadett és Gávél Péter

GYEREKEKNEK

ADVENTI KOSZORÚ

Az advent szó jelentése ‘az Úr eljövetel’, amely időszak számunkra a várakozás ideje. Várakozás, készülődés a karácsonyra, hogy megünnepeljük Jézus születésnapját. Az Isten fia kisgyermekként jött közénk szeretetből, hogy velünk éljen és életét adja értünk, hogy megmutassa nekünk, hogy az Isten mennyire szeret minket és azt akarja, hogy mi is így szeressük egymást.

Ebben a nagy várakozásban segít nekünk az adventi koszorú és a rajta levő négy gyertya.

A koszorú kör alakja az Atya végtelen szeretetét jelzi, az örökzöld ágak a belőle fakadó életet, a gyertyák pedig a növekvő fényt, amely legyőzi a sötétséget, ahogy Jézus a bűnt és a halált. A tövises, szúrós ágak a megváltó kereszthalált, a bogyók vörös színe Jézus kifolyt vérének jelképezi. A négy gyertya (3 lila és egy rózsaszín liturgikus színűek) az úr eljövetelének négy hetét és ezen felül négy fogalmat is jelképeznek:

1. gyertya (lila) a REMÉNYT, ahogy Izajás mondja: “Sarja támad Izájnak, aki a népek uralkodójává emelkedik. Benned bíznak majd a nemzetek. Töltsön el benneteket a reménység Istene teljes örömmel és békével a hitben, hogy a Szentlélek erejével bővelkedjete a reményben.” (Róm 15, 12-13)

2. gyertya (lila) a HITET, amivel Mária készül megszülni szent fiát, és Józseffel útnak indul Betlehembe: „József is fölment Galilea Názáret nevű városából Júdeába, Dávid városába, Betlehembe, mert Dávid házából és nemzetiségéből származott, hogy összeírják jegyesével, Máriával együtt, aki áldott állapotban volt. Ott-tartózkodásuk alatt elérkezett a szülés ideje. Mária megszülte elsőszülött fiát, bepólyálta és jászolba fektette, mert nem jutott nekik hely a szálláson.” (Lk 2,4-7)

3. gyertya (rózsaszín) az ÖRÖMÖT, amellyel az angyal adta hírül a pásztoroknak Jézus születését: “Íme, nagy örömet adok tudtul nektek és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában.” (Lk 2,8-11)

4. gyertya (lila) a SZERETETET, az Istenét: “Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda, hogy aki hisz benne, az el ne vesszen, hanem örökké éljen.” (Jn 3, 16)

Az adventi koszorú segítségével, talán te is jobban tudsz készülni a karácsonyra!

Színezd ki a koszorút úgy, hogy minden kis bogyó, vagy levél lehet egy-egy jócselekedet, ima, lemondás legyen! Hetenként üljetek össze a családokkal és gyűjtsátok meg az éppen következő gyertyát és imádkozzatok együtt, amelyhez elolvashatjátok a hozzá tartozó szentírási részt és a népi imádságot is! A gyertyákat is színezzétek ki a megfelelő színnel!

Hadiné Turcsik Kinga

Adventet ünneplünk, és Valakit várunk,
Hogy kegyelmével a bűntől szabaduljunk.
Örömmel és hittel várjuk segítséged,
Urunk Jézusunk, így köszöntünk Téged.

1. gyertya a REMÉNY

Te öntesz belénk reményt, irgalmas jó Atyánk,
Nehogy a sötétség mélye várjon miránk.
Élő reménységünket hirdeti a gyertya,
Várva várunk Téged, világ Megváltója.

2. gyertya a HIT

Ébred az remény, és szívünk átjárja,
Mert közelebb van szabadulásunk napja.
Növekvő hitünk a két gyertya hirdeti.
Szemünkön át lelkünket megtérésre inti.

Jöjj népek Megváltója!
Így kér a Föld lakója,
Jöjj lelkünk drága fénye,
Szívünk édes reménye!

4. gyertya a SZERETET

Készületre biztat a negyedik gyertya,
Gyűljon fel lelkünkben a kegyelem lángja.
Lelkünk legyen Jézus, kis Betlehem Néked,
Hogy igaz karácsonyt ünnepeljünk Véled.

3. gyertya az ÖRÖM

Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,
Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.
A harmadik gyertya arra buzdít minket,
Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

Pálos kolostorok a Dunakanyar környékén 2. „ÖZSÉB KEZE KLASTROMOT ÉPÍT...”

Kesztlőc község szomszédságában, a Pilis-hegy tömbjének nyugati lábánál, csendes, békés völgyben templomromot talál az arra kiránduló. Az elmúlt századok történetírása és a néphagyomány már több, a környéken egykor megtelepült szerzetesrend kolostorával próbálta azonosítani. Volt, aki a templomosoknak vagy a johanitáknak, volt aki a bencéseknek, mások a cisztercieknek tulajdonították.

A XX. század második felében megindult a terület szisztematikus régészeti kutatása; először Méri István

hogy a barlangok zord körülményeit elhagyják és felépítések első hajlékukat Isten és saját maguk számára.

„Szent a kereszt jegye rajta, Özséb keze klastromot épít Esztergom mellé, hegynek az orma fölé.” – írja a rendi krónika.

Az épület a pálosok első központja volt 1250-től 1304-ig. Boldog Özsébet halála után itt temették el, mint ahogy az őt követő két rendfőnököt, Benedeket és Istvánt is. A kezdetben egyszerű épületet a XIII. század végén gótikus stílusban átépítették, ennek északi oldalához csatlakozott a négyszögletes kolostorépület belső udvarral. A monostor sorsa ugyanaz lett, mint hazánk több szerzetesi házának, a törökök talán már 1526-ban, vagy az 1540-es években lerombolták.

A jelenlegi maradványokból rekonstruálható épület magán viselte a pálos építészetre jellemző formai jegyeket.

- lakott területtől távolabb, de nem elérhetetlen vadonban, erdei magányban, forrás és halastó mellé való építkezés (halastó maradványait is ismerjük)
- a templom néhány kivételtől eltekintve a kolostorépület déli oldalához csatlakozott (a többi szerzetesrendnél az északi oldalra való építés a jellemző)
- a templom egyhajós
- a szentély alig keskenyebb a hajónál

végzett itt ásásokat 1959-ben és 1961-ben. Ezt követően, a felszínre került épületmaradványok és egyéb leletanyag, továbbá a középkori levéltári dokumentumok ismeretében megtörtént a templom azonosítása is. Így derült ki, hogy a rom nem más, mint a pilisi remetét a renddé szerveződés útján elindító Boldog Özséb által alapított Szent Kereszt anyakolostor.

Gyöngyösi Gergely XVI. század első felében írt *Vitae fratrum Eremitarum Ordinis Sancti Pauli Primi Eremitae* című műve a hazai alapítású szerzetesrend, a pálosok történetét mutatja be megszületésétől egészen a saját koráig. Beszámol róla, hogy Özséb, mint esztergomi kanonok nyitott volt a Pilis erdejébe vonult, magukat Istennek szentelt jámbor lelkek iránt, míg maga is hívást érzett, hogy kövesse példájukat. A tatárvesz elmúltával hátrahagyta az esztergomi egyház intézményes kereteit, és ő is kivonult az erdő magányába. Miután égi (és valószínűleg egyházi felsővezetői) utasításra a pilisi remeték összegyűjtésébe és megszervezésébe fogott, szükségessé vált,

A pálosok első rendházának modern kutatásához színes mellékészlet is kapcsolódik. A XXI. század egyik legnépszerűbb magyar alternatív történelmi nézetét egy rejtélyes kőfaragvány indította el, amely a szomszédos pilisszántói temető tereprendezése során bukkant elő a földből. A valóban különös és a hivatalos szakértők szerint is párhuzam nélküli alkotás egy tövises keresztet ábrázol, a szárvégein furcsa lángszerű kinövésekkel. Szőnyi József, Pilisszántó akkori polgármestere számára ez annak bizonyítéka lett, hogy a Pálos Rend első kolostora nem Klastrompusztán, hanem az ő falujának temetőjében állott, hiszen egyértelmű utalást látott benne a „Szent Kereszt” titulusra. A temetőben feltárt középkori templom maradványaiban is felismerni vélték Özséb monostorát. Emellett azzal is érvelt, hogy egyes források „Szántó mellett” tüntetik fel az anyakolostort. A nézetnek rövid idő alatt hatalmas táborra lett, Özséb állítólagos sírja fölé keresztet állítottak, és megindult a zarándokok serege is.

Mindezek cáfolatára most csak néhány ellenérvet említsünk meg. A „Szántó mellett” meghatározás Andreas

Eggerertől származik és viszonylag késői forrás 1663-ból. Ráadásul a fordítás sem pontos, az eredeti latinban „non procul a Santo” szerepel, jelentése: „nem messze Szántótól”. Ennél korábbi helymeghatározás Gyöngyösi Gergelyé, a pálosok XVI. századi krónikáirójáé, aki „Esztergom mellett” nevezi meg a Szent Kereszt kolostort.

A rendházzal egykorú, 1393-as birtokperri oklevél

határként jelöli a Kesztlőcről a Szent Kereszt kolostorhoz vezető utat. Egy 1570-es török kori adólista említi Kesztlőcöt, majd közvetlen ezután ezt írja „Szent Kereszt, pusztá, az előbbi falu mellett”. Ha egyenleget vonunk a koordinátpontokból: „nem messze Szántótól”, „Esztergom mellett”, „Kesztlőc mellett”, akkor Klastrompusztá, mint helyszín biztosnak mondható.

Érdemes a templom tájban való elhelyezkedésével is foglalkozni, mert nem tipikus jellemzőket rejt magában. Mint tudjuk, a középkori templomok kevés kivételtől eltekintve keleteltek, vagyis az épületet úgy tájolták, hogy szentélye a felkelő Nap felé mutasson. Ennek érdekében legtöbbször széles, tágas, jó keleti kilátással rendelkező szerényebb, vagy tekintélyesebb magaslaton jelölték ki az épület helyét. Viszont a Szent Kereszt monostor egészen a Pilis-hegy tömbjének nyugati tövében található, a hegy tökéletesen útját állja a keleti horizont megfigyelésének. Elgondolkodtató, hogy miért pont ezt a szerencsésnek nem mondható területet választották egyházuk számára.

A magyarázatot talán a tágabb környezet vizsgálata kínálja. A középkori források szerint a remeték leginkább barlangokat választottak lakóhelynek. A Pilis-hegység geológiai adottságai miatt bővelkedik üregrendszerekben, így a remeteség közvetlen közelében is legalább öt barlangról feltételezik, hogy Özséb és társainak első otthona lehetett. A Legény- és Leány-barlangban ásásokkal igazoltan jelen volt a középkori élet, de a kevésbé kutatott Tündér-barlang is esélyes lehet. Akár egyszerre az összesben lakhattak remeték Özséb korában, hiszen Gyöngyösi szerint is virágzó remeteélet folyt az Esztergom közeli hegyekben, és a jámbor lelkek rendszeresen bejárogattak a városba kézműves portékáikat élelemre cserélni. Özséb is így került velük kapcsolatba. Egyszóval valószínűsíthető, hogy a későbbi kolostor környéke már jó ideje afféle szervezetlen „remetetelepként” működhetett, és a hely úgymond megszenteltté vált. Talán emiatt, ha már itt éltek imádságos életüket, nem kerestek más helyszínt, hanem a kedvezőtlen napjárás adottságai ellenére is itt építették fel első pilisi szentélyüket.

Scheffer Miklós

IRODALOM

GUZSIK TAMÁS: *A középkori keresztény templomok keleteléséről*, in Meteor Csillagászati Évkönyv 1997. Magyar Csillagászati Egyesület, Budapest 1996.

GYÖNGYÖSI GERGELY: *Arcok a magyar középkorból*, (ford. Árva Vince, Csanád Béla, Csonka Ferenc) Szépirodalmi könyvkiadó, Budapest 1983.

HORVÁTH ISTVÁN – H. KELEMEN MÁRTA – TORMA ISTVÁN: *Komárom megye régészeti topográfiája – Esztergom és a dorogi járás*, Akadémiai Kiadó, Budapest 1979.

LEGEZA LÁSZLÓ: *Középkori pálos építészet a Kárpát-medencében*, in Decus Solitudinis Pálos évszázadok. Szent István Társulat. (Szerk. Sarbak Gábor) Budapest 2007.

SCHEFFER MIKLÓS: „Hegynek az orma fölé” – *A pálos Szent Kereszt anyakolostor helymeghatározásának problémája Gyöngyösi Gergely rendtörténeti krónikájában*, in Effata – PPKE HTK tudományos és hitéleti lapja 2018 II./1.

Ének Boldog Özsébhez

Magyar erdők mélyén
fehér lángok gyúlnak,
Boldog Özséb remetéi
imára vonulnak.
Boldog Özséb, áldott atyánk,
esedezve kérünk:
gyűjtsd össze imádságra
árva magyar népünk!

Magyar lelkek mélyén
fénylő tüzek gyúlnak,
Nagyasszonyunk lovagjai
Atyjuknak hódolnak.
Boldog Özséb, áldott atyánk
esedezve kérünk:
gyűjtsd össze szeretetben
drága magyar népünk!

Magyar Élet mélyén
izzó tüzek gyúlnak,
Krisztus Király hú fiai
Özsébben imádnak.
Boldog Özséb áldott atyánk
Esedezve kérünk:
gyűjtsd össze élő hitben
küzdő magyar népünk!

AZ ÉLETRE VEZETŐ KAPU

Isten emberré lett és így halandóvá. Erre a földre született, azért, hogy meghaljon. Az élet értelme ez: úgy élni, mint a búzaszem, melynek rendeltetése, hogy majd a földbe jutva elpusztuljon, hogy kikeljen az igazi, örök életre.

Minden nappal idősebbek leszünk és végül elérkezünk a kapuhoz, ahol az Élet kezdődik. A megpróbáltatások előkészítenek a nagy „próbára”. Kis áldozati ostyák vagyunk ilyenkor, még nem a beteljesült felemésztdés állapotában, de útban a végső „beteljesedés” felé, amely mindannyiunkra vár. Így halandók vagyunk a legnagyobb halandóval, azért, hogy vele is támadjunk föl, és megkezdjük azt az életet, amelynek soha nem lesz vége.

Közösségünkben hárman is átléptek az életre vezető kapun. Életpéldájuk tanítson bennünket, hogy „életmisénk” Isten akarátának teljesítése legyen a tömjén, mely az égbe szál.

BERKESI GABI

1950 októberében született. Édesanyja nagymarosi születésű, édesapja a felvidéki Érsekújvárból származik. Nagymarosra járt általános iskolába és gimnáziumba is. Érettségi után gyógyszerári asszisztensnek tanult. Az iskola elvégzése után 8 évig dolgozott a nagymarosi, majd 30 évig a váci kórházi gyógyszerárban. 1974-ben kötött házasságot Trieb Károllyal, akivel 33 évig éltek boldog házasságban, hűségben és szeretetben. Hosszas várakozás után 1980-ban született meg első gyermeke, Mariann, majd 1983-ban a második, Gabriella. A lányok nevelésébe, iskoláztatásába sok energiát fektetett, és biztos háttérrel nyújtott ehhez évtizedeken keresztül.

Édesanyját korán – 31 éves korában veszítette el. Ezután nemsokára édesapját, apósát, anyósát. Ezek után a terhek egyre inkább az ő vállára nehezedtek. Különösen nehéz szakasz következett, amikor férje hosszú, leépüléssel járó betegsége kezdődött. Mindeközben erősen küzdött, hogy megőrizze lélekjelenlétét, derűjét és hitét. A munkában, a betegápolásban, és mint édesanya. Férjét 12 év ápolás után veszítette el. Valódi nyugdíjas éveit már özvegyen kezdte. Templomi szolgálatokban, a női kar kitartó tagjaként és nem utolsósorban lelkes nagymamaként töltötte a férje halála utáni 16 évet. 2005-ben született meg első unokája, Bence, majd sorban a többiek: Anna, Zsófia,

Péter, László, Sára és Albert. Nagy szeretettel vetette bele magát az unokák körüli feladatokba. Mindig lehetett rá számítani, nagy teher- és munkabírás volt rá jellemző. Nagy szeretettel és odafigyeléssel kísérte életüket.

Az egyházközségben is odaadóan tevékenykedett. Sekrestyésként a templom lelke volt. Jelen volt esküvőkön, kereszteleken, temetéseken, gyűjtötte az adományokat, díszítette az oltárt, a Betlehemet, a szentsírt. Hosszú évekig a karitás tagjaként is szolgált a rászorulókat. Az egyháztanácsnak sokáig tagja volt. A közösség, amelyhez fiatal korától – egészen élete végéig tartozott, megtartotta őt az élet küzdelmesebb szakaszaiban, de sok örömet és megelégedést is boldog színtere volt.

Szerette a zenét, színházat, lelkes látogatója volt a helyi kulturális és vallási programoknak. Életét a hit, az imádság, az Istenhez való hűség kísérte végig. Ezt a családjában is megélte és fontos volt, hogy gyermekeinek és unokáinak is továbbadja. Gabi hirtelen halála mindannyiunk számára megrázó volt, de hisszük, hogy megérkezett oda, ahová egész életében törekedett.

Csáki Tibor atya

GONDOLATOK, EMLÉKEK

ÉVA NÉNI – ÉVA MAMA

A nyáron ismét megüresedett egy hely a templom első padjában, Éva nénié.

Édesanyánk, Döbrössy Sándorné, Homoki-Szabó Éva, 1936 december 17-én született Kecskeméten. Családjuk a szentkirályi tanyavilágban élt, ahol minden távolság a falusnak többszöröse. A kilenc gyermekből hét érte meg a felnőttkort. Gyermekkorukat meghatározta a család ellátása. A föld művelése a fiúk, az állatok és a konyha, illetve konyhakert a három lány dolga volt édesanyjuk mellett. Gimnáziumba csak a lányok járhattak, Kecskemétre biciklizve, ahol ő is kitűnő érettségivel végzett. Mély vallásosságban, hitben nevelkedtek, az Isten és a család határozta meg életük minden részét. A sok kilométeres távolság nem riasztotta vissza őket, hogy a legzordabb télben is ott legyenek a szentmisén. Édesanyánk lászlófalvi sekrestyés lett, ott ismerkedhetett meg későbbi férjével, Döbrössy Sándorral, aki bátyját, Döbrössy Jánost, aki a falu plébánosa volt,

egyre gyakrabban látogatta. 1959-ben kötöttek házasságot. Első gyermekük, aki koraszülött volt, tüdőgyulladást kapott, s 16 nap után, épp karácsony napján meg is halt. Ettől függetlenül egymás után érkezett az első három gyermek, jómagam, László és Irén. 1964-ben, mikor nagybátyánkat Zsámbokra helyezték, mi is elköltöztünk Nagymarosra, édesapánk szülőfalujába. A két legkisebb testvérünk, Gellért és Lujzi, már itt kezdte életét. Édesanyánk úgy gondolta, ahelyett, hogy szakképzettség híján minimális fizetésért munkát vállalna, minden idejét és energiáját a családnak szenteli.

Élete végéig mindent tudott gyerekeiről, majd a gyarapodó család minden tagjáról. Vállalta, hogy megbélyegzettnek kezeljék az iskolában, mert hittanra járatta és ministrálni engedte gyerekeit. Amikor csak lehetett, kirándultunk, együtt társasoztunk, tanított bennünket a konyhai munka közben. Sok keresztest kapott, amelyeket példamutatóan viselt, szinte soha nem panaszkodott. 40 évesen özvegység lett a sorsa, 46 évet élt így.

Amikor Dr. Zimonyi János megkezdte 30 éves nagymarosi szolgálatát, „Éva néni” is akkor kezdte intenzíven a plébániai-templomi feladatok ellátását, bár már előtte is rendszeresen besegített. Mi már elég nagyok voltunk, így több ideje jutott erre. Feladatkörei időnként változtak, de a takarítás, díszítés megmaradt fő tevékenységnek. Állandó sekrestyességet nem tudott vállalni, de, amikor csak tudott, ott volt, felügyelt, segített, mosta a ministránsok ruháit, egy időben János atyáéit is, bevásárolt. Az Ifjúsági Találkozóknak fontos háttérembere volt. Tagja volt az egyházközségi testületnek. „Belülről” ismert mindent és mindenkit. János atya távozásával ő is kénytelen volt szembesülni erejének fogyatkozásával, így átadta a feladatokat a fiatalabbaknak. Mi ezeket a példákat láttuk tőle. Imaéletének a rózsafüzér mellett a papi zsolozsma is mindennapi része volt.

1984-ben megszületett első unokája. Új feladatok jöttek. Ez a sor a 21. unokával végződött, de 1 évvel azután már az első dédunoka is megérkezett. Élete utolsó heteiben, a kórházban még kezeibe foghatta a két egyhónapos, sorban 15. és 16. dédunokáját, sőt, még felfoghatta, hogy úton van a 17.

A gyerekek, unokák számára természetessé vált, hogy karácsony másnapján és húsvétkor együtt ünnepel az egyre bővülő család. Erre mindig a legnagyobb örömmel és várakozással készültünk. Ez év húsvétja volt az utolsó, amikor még vele együtt lehettünk, látva betegségének egyre erősödő jeleit. A kórházban töltött két hónap alatt a család minden eddiginél többet volt együtt, akár 60 napos lelkigyakorlatnak is tekinthetjük, hisz még halála napján is követte a közös imádságot. Mindennap magához vehette az Oltáriszentséget. Elhunyt augusztus 28-án.

Megkapta a kegyelmeket, hogy nem mindennapi nehézségei ellenére becsületben, istenhitben felnevelhette gyermekeit, élvezhette unokái, dédunokái szeretetét, minden nap, minden egyes családtagért imádkozhatott.

Mindig a Jóistenben bízott, nem is szégyenült meg.

Őrizzük emlékét, tovább örökítjük feledhetetlen receptjeit, történeteit, ápoljuk mindazt, amit örökségül hagyott ránk!

Édesanyám, Édesanyánk, a nagymarosiak Éva nénije, nyugodj békében!

Döbrössy János

KARITÁSZ, MINDHALÁLIG! BERGMANN MAGDI EMLÉKEZETE

Magdi halála és temetése olyan gyorsan zajlott, hogy nem volt idő megemlékezni sem róla. Olyan „Magdisan”: ripsz-ropsz.

A karitászcsoportot 1991-ben alapítottuk, Magdi az alapítók között volt. Azt hiszem, ez karitásos élet fontos dolog lett számára. Az évek alatt már rég elfelejtettük, mikor is volt a kezdet, mikor Magdi elővette kis noteszét, és órára pontosan megmondta az időpontot.

Hogy a karitás fontos volt számára, az azonban nemcsak ebből látszott, hanem abból a fáradhatatlan, lelkes szolgálatból, ahogyan ezt csinálta. Soha semmire nem kellett bízgatni, tette magától a dolgát. Nem volt az a program, amire ne ő „ugrott” volna azonnal! Óriási szeretettel készítette a karácsonyi csomagokat rászoruló családjaknak, évtizedeken át. Nagyon szerette a rendezvényeket. A régebbi időkben a majálisok, majd a karitás bálók, egyéb programok. Örömmel vetette bele magát ezek szervezésébe, és szinte kivirult a helyszínen.

Hegyekben mérhető az a sütemény-mennyiség, amit elkészített. Rácsos linzer, túrós szelet, almáspite. Csúcsművészetben, gyönyörűen tálalva.

Még valamiről szeretnék megemlékezni vele kapcsolatban, ami nem szorosan karitásos ügy. Ugyanis Magdi szervezte a rózsafüzér otthoni imádkozást, ki tudja mióta. Kis cédulákon mindenki pontosan megkapta, hogy egész évben milyen rend szerint kell imádkoznia. Ha jól tudom itt 100-as nagyságrendről van szó! Így biztosított volt, hogy közösségünk napról napra, folyamatosan mondja a rózsafüzért!

Befejezte földi pályafutását, mégis velünk van. Míg mi a templomban imádkozunk, ő már a mennyi karból énekel velünk. Imádkozunk érte, ő meg értünk. Ez a „szentek közössége”, amit a Hiszekegyben hétről hétre emlegetünk.

Mi pedig tesszük tovább a dolgunkat a rászorulóért: a Magditól tanult lelkesedéssel.

Dr. Rendessy Annamária

EGYÜTT AZ ÚRRAL

Tibor atya javaslatára, a folyamatos szentségimádásban résztvevőket kis csoportokban hívjuk össze hetente egy órára, személyesebbé és közösségibbé téve a szolgálatot. 5 héten keresztül találkozunk az egy-egy napon résztvevő szentségimádókkal, hogy megosszunk tapasztalatainkat, lelki élményeinket, közösen imádkozunk, és egy kis sütemény mellett kötetlenül beszélgetünk az esetleges jobbitó szándékú változtatásokról. Nagy öröm számomra, hogy az eddigi megosztások nagy része arról szólt, hogy sokaknak milyen meghatározó és áldásos lelki feltöltődés a hetente vállalt szentségimádási órája. Emellett mennyire jó, hogy Nagymaroson van lehetőség arra, hogy egész nap bárki betérhessen a nyitott templomba! Gyűjtjük a praktikus javaslatokat is arra vonatkozóan, mit kellene változtatni, elérhetővé tenni, hogy még inkább gyümölcsöző legyen a templomban töltött idő. Eddig a hétfői,

szerdai és pénteki csoportok tagjaival találkoztunk egy jó hangulatú, lélekemelő, beszámolókkal tarkított alkalommal a plébánián. Félévente tervezzük megismételni ezeket az összejöveteleket.

Az utóbbi időben sajnos egyre többen estek ki a vállalt szentségimádási szolgálatukból – betegség miatt, vagy mert már a Mennyorszában folytatják az Isten örök imádsát, színről színre látva Őt. Hála azoknak, akik helyükre beálltak, továbbra is hétfőtől péntekig, reggel 7-től este 8-ig működik a folyamatos szentségimádás egyházközségünkben. Arra buzdítok mindenkit, aki még nem vállalt szentségimádási órát, bátran jelentkezzen, akár helyettesítő embernek vagy második órafelelősnek. Hiszen sokan tapasztaljuk, milyen sokat merithetünk abból, hogy rendszeresen Jézus jelenlétében időzhetünk.

Gávelné Hadi Bernadett

Ima-katekézis – kezdetek

„Mint élő kövek, épüljetelek lelki házzá!” Ezzel a gondolattal kezdődött el Nagymaroson az Ima-katekézis rendezvénysorozat. A kezdeményezés célja nemcsak a Váci Egyházmegye 1000 éves évfordulójára való felkészülés, hanem lelki megújulás is, személyes hitünk megerősítése. Az első évben ehhez kaphatunk értékes gondolatokat előadóinkon, tanúságtevőinken és a csoport-beszélgetéseken keresztül.

A tanításokon túl rendkívül fontos elem az ima. Arra

kérünk mindenkit, hordozzátok imáitokban ezt a kezdeményezést, hogy sok gyümölcsöt teremhessen!

Októberben Marton Zsolt püspök atya látogatott el hozzánk, hogy megossza velünk megtéréssel kapcsolatos gondolatait. Jézus Krisztus „saját dicsőségével és erejével meghívott minket” a megtérésre. Püspök atya szavait idézve „újra és újra meg kell térnünk, el kell határoznunk, hogy ezentúl teljesen evangéliumi módon akarjuk élni az életünket”. Ha sikerül ezt megtennünk, akkor a Jóisten megmehesít minket, segít abban, hogy ellenálljunk mindenféle kísértésnek. Jézus Krisztus lesz emberi természetünk „vírusirtója”. Hiszen nem az alkalmast teszi kiválasztottá, hanem a kiválasztottat teszi alkalmassá.

Novemberben Görbe József atyát láttuk vendégül, aki az imádságról beszélt nekünk. Szavain keresztül megtudhattuk, mindig Isten jelenlétében élünk, így az imádság közben is. Jézus Krisztusban szólhatunk az Atyához, aki nem fél a bűnös emberektől. Az imádság igazi titka az, hogy a szavainkban, a gondolatainkban, az érzéseinkben, a testünkben, a lelkünkben, egész valónkban közel kerü-

lünk az Atyához, aki végtelenül szeret minket és irgalmas hozzánk. Célja pedig az, hogy Istenben gazdagodjunk és növekedjünk.

Értékes gondolatokkal ajándékoztak meg bennünket Drobilich Zsófi és Janó, akik tanúságot tettek életükről, Istenhez fűződő kapcsolatukról. Nagy köszönet érte!

2024-ben folytatjuk a felkészülést. Témáink lesznek még:

3. Istenismeret, szentháromságos szeretet (január)

4. Jó hívőnek lenni – kapcsolat Istennel (március)

5. Isten szeretetének elsődlegessége (április)

Számítunk rátok, hiszem minden kőre szükség van, hogy egyházközségünk képzeletbeli temploma erősen állhasson Isten dicsőségére!

Mindenkit szeretettel várunk, bármikor be lehet kapcsolódni!

Farkas Feri és Kriszti

Keresztény férfikörök találkozója októberben

Rendessy Annamária és Tibor atya kezdeményezésére október 13-án, pénteken találkozót tartottak a Nagymaroson működő keresztény férfikörök tagjai.

Szám szerint négy – kéthetente, havonta, kéthavonta összegyűlő – plébániai férfikörünk van, egyenként kb. 10-14 fős létszámmal. Egy részük több, mint tucatnyi éve él, létezik (Bakelit, és II. számú férfikör) másik részük az István atya szervezte férfi Alfa kurzus után született (Alfa hímek és Béta baráti kör).

A találkozó célját a következők adták:

- A családok hívő férfi tagjainak „csokorba gyűjtése”.
- A férfikörök, mint keresztény közösségek tudjanak egymásról, megismerjék a többi csoport működését, mozgatórugóit.
- Megéljük együtt a keresztény közösségben való létezés örömeit, egyúttal tanúságot tegyünk minderről a mai elidegenedéstől, magányosságtól szenvedő világban.
- Távlatos célként egy tavaszi „Szent József nap” keretében az összes nagymarosi hívő és istenkereső férfi testvérünk megszólítása egy közös együttlétre, közösségi napra.

A délutáni program – amelyen 25-26 fő vett részt – a közösségek bemutatkozásával kezdődött, majd Tibor atya tanításával folytatódott az altemplomban. A kiscsoportos beszélgetés után együtt vettünk részt az esti szentmisén, majd a Sigil kávézóban gyűltünk össze egy tartalmas, beszélgetős agapéra.

Értékes kezdeményezés, jól szervezett, tartalmas együttlét, oldott eszmecsere a fehér asztalnál – mindez a Lélek jelenlétében. Érdemes a folytatásra.

Heininger Ferenc

SZEMELVÉNYEK A NAGYMAROSI EGYHÁZKÖZSÉG EGYHÁZTANÁCSA 2023-AS ÉVI TEVÉKENYSÉGÉRŐL

AZ EGYHÁZTANÁCS MŰKÖDÉSI ELVE, JELENLEGI FELÁLLÁSA, LÉTSZÁMA

„Minden közösségnek szüksége van vezetőre, így a plébániának is, aminek vezetője egy plébános, a megyéspüspök tekintélye alatt.”

Az új egyházi, jogi előírások, nem az egyszemélyű irányítást, hanem inkább a testvéribb közösségi vezetési stílus fontosságára hívják fel a figyelmet. Így világiak is bekapcsolódhatnak a plébánia vezetésébe.

Az Egyháztanács feladata, hogy az egyházközséget érintő összes ügyet a lelkipásztorral együtt tárgyalja meg. A hívek és a plébános ezen összehangolt munkájára az új egyházi törvénykönyv is figyelmeztet, mivel az összehangolt munkából hatékonyabban lehet az idők jeleire figyel-

ni. Ez a plébániai közösség élővé válását is segíti, mivel a tagok felelős részt kapnak az irányításban.

A Váci Egyházmegyében 2007 pünkösdjétől átalakult az Egyháztanácsok szabályzata. Az új szabályzat szerint a tanácsadó testület hároméves mandátummal rendelkezik.

A NAGYMAROSI EGYHÁZTANÁCS TAGJAI 2023-BAN

Az Egyháztanács vezetője: Dr. Csáki Tibor

Tagok: Dankai János, Döbrössy Gellért, Farkas Ferenc, Gergely Tamás, Hadi Péter, Heininger Ferenc – világi elnök, Honti Imre, Kovács Barna, Maurer János, Molnár Szabolcs, Péntek Attila. Tiszteletbeli Egyháztanács tagok: Kanyó Ágnes és dr. Hadi Ferenc

A teljesség igénye nélkül néhány fontosabb téma, megtárgyalt ügy az Egyháztanács 2023. évi működése során

- Egyháztanács – személyi változások
- 2022. évi zárszámadás
- Új Ember újság terjesztési módjának újragondolása
- Sajtó apostol – aki az egyházi kiadványok ismertetése/ajánlása/rendelése/kiosztása fölött diszponál.
- Plébániai folyószámla – bankváltás előnyeinek/hátrányainak elemzése
- Cédus által állítandó kökeresztre virágvasárnapon templomi gyűjtés
- A templomi sekrestyés státuszának átgondolása, az elvárások, igények pontosítása
- Az egyházi adószedők listájának áttekintése, az éves bevételek növelésének lehetőségei

- Személyre szóló anyagi támogatások megítélése világrendezvényeken résztvevő fiataljaink részére
- Visszatekintés a nagyböjt/nagyhét eseményeire
- A 2023 év egyházközségi programjai
- A Karitás kuckó és Karitás udvar további sorsa, egyúttal ugyanitt cserkész otthon kialakítása a cserkészcsapat részére
- A Nagymarosi 950. számú Szent Gellért cserkészcsapat bemutatása/bemutakozása az Egyháztanács ülésén
- Községi ház – beltéri festési, felújítási munkák esedékessége
- Községi ház téli működése a megnövekedett energiaárak tükrében
- Egész napos szentségimádás – gyümölcsök, örömök, nehézségek, lehetőségek

Cserkészélet

Október 20–22. között a cserkészekkel portyára mentünk Gödöllőre, a gödöllői cserkészházba, a Bezilla villába. A gyerekeknek – nyomozó irodákat alkotva, – a három nap alatt egy rejtélyes bűntényt kellett megoldaniuk, miközben több izgalmas programon vehettek részt. Voltak tábortüzek, a Gödöllői Kastély meglátogatása, „szerezd-a-magvat” – nevű ügyességi verseny is. Az eső ellenére – ami egész hétvégén végigkísért minket –, sikerült sok minőségi időt együtt tölteni, és egymást építeni.

Zoller Máté

ŐSZI KARITÁSZ KIRÁNDULÁS

Október 25-én elzarándokoltunk Budapestre az Európában egyedülálló Magyarok Nagyasszonya szikla-templomba. A Gellért-hegy lábánál található a pálos rendiek által alapított templom. Csóka János házfőnök atya és templomigazgató beszélt nekünk a szerzetesrendről és a lelki adoptálásról. Mi is ez a lelki adoptálás? Isten színe előtt tett ígéret, melyben elkötelezzük magunkat, hogy 9 hónapon át mindennap imádkozhatunk, egy már megfogant és abortusszal fenyegetett magzat életéért, akit mi nem ismerünk, csak Isten tudja, hogy veszélyben van az élete. Ez napi öt perc ima kilenc hónapon át, ami huszonnégy és fél óra - egy emberi életért. Az útmutatást és az imát is megkaptuk hozzá. Ezt köve-

tően Tibor atya bemutatta nekünk a Szentmisét. Együtt adtunk hálát az Úrnak, majd megtekinthettük a Sziklakápolnában levő csodákat hiszen itt őrzik Szent Gellért lábszárcsontját. A templom oltára a pécsi Zsolnay gyárban készült. A Czeszochowai Fekete Madonna kegyképének másolatát, amit a Magyar-Lengyel baráti Társaság ajándékozott a templomnak. Itt található a lengyel internáltak bronz emléktáblája is, valamint Szent Maximilian Kolbe domborműve.

A Szent László teremben, Ferenc Béla Kaliforniában élő erdélyi magyar díszítő faszobrász szép faragott templomi berendezéseit láthattuk. A művész 10 évig készítette, utána a pálosoknak adományozta. A délutáni programunk a budai Várban a Szent István termet tekintettük meg. Lenyűgöző látnivaló tárult elénk. Valóban tartalmas lelki és

kulturális élményekkel gazdagodhattunk. Hálás köszönet Annamáriának, aki megálmodta, milyen helyszíneket látogassunk. Köszönjük Tibor atyának a lelki útmutatást! Nagyon örömteli, emlékeztető, szép napunk volt.

Kanyó Ágnes

Elismerés

Péntek Attila karitás munkájáért egyházmegyei Szent Erzsébet-díjban részesült november 11-én a váci Barátok templomában. Köszönjük áldott munkáját!

A Karitás karácsonyi gyűjtése

Advent második vasárnapja a reményt jelképezi. Ezen a napon a kárpátaljai karitás számára gyűjtünk adományokat.

December 16. szombat, a harmadik gyertya, a szeretet jelképét megelőző nap. Hagyományosan ekkor tartjuk Karitás Vásárunkat a piacon, a Művelődési Ház előtt. Kérjük a kedves híveket, hogy lehetőségükhöz mértén támogassák a rászorulókat az ünnepek közeledtével. A jó szó, a figyelem, a törődés éppúgy fontos lehet, mint a tűzifa, az élelem, a segítségnyújtás.

Áldott ünnepeket kíván a Szent Rókus Karitás, egyben hálással köszönjük az egész éves adományait!

SZENT ERZSÉBET ÜNNEPÉN

Gyertyagyújtással, énekkel, áldással emlékeztünk meg védőszentünkről a Szent Erzsébet szobor lábánál.

Népének Szent Erzsébetről

Árpádházi Szent Erzsébet
Jó szívről szól az ének.
Betegeket gondoz, ápol,
Eltart szorgos munkájából.
Kenyerét is mind megosztja,
Kötényébe rejtve hozza,
Éhezőket jókkal tölt be,
S vigasztalást hoz a földre.

BESZÁMOLÓ EGYHÁZKÖZSÉGÜNK ÉLETÉBŐL

■ Szeptember 16-án, szombaton Márianosztrára zárandokolt plébániánk apraja-nagyja. Gyalogosan, kerékpárral, illetve autóval értük el úticélunkat, a Márianosztrai Bazilikát. Útközben meg-megállva elmélgedtünk, imádkoztunk a békéről. A békéről önmagunkban, a családkban, egyházunkban, hazánkban.

■ Szeptember 17-én, vasárnap 9.30-kor Urbán Gábor atya újmisést mutatott be. Ez a nap volt a templombúcsúnk ünnepe is, melyen szeretetvendégség keretében kicsit tudtunk időzni, beszélgetni egymással.

■ Szeptember 24-én a nagymarosi cserkészek csapatmisével emlékeztek névadójukra, - Szent Gellért püspökre. Ezt követően a kiscserkészek az öreg cserkészekkel együtt játékokkal kísért szeretetvendégségen vettek részt.

■ Szeptember 30-án Jézuskereső kirándulással kezdtük elsőáldozási készülletünket. Ebben az évben 40 harmadikos kisgyermek készül az áldozásra.

■ Szeptember 27-én és október 25-én Pécsi Rita neveléskutató tartott két nagyon hasznos és aktuális előadást a kamaszok neveléséről.

■ Október 8-án és november 12-én imakatekézis alkalmak során a megtérésről és az imáról hallottunk értékes előadásokat Marton Zsolt püspök atyától és Görbe József atyától. A hallottakat kiscsoportokban dolgoztuk fel.

■ Október 13-án a plébániánkon működő 4 férfikör tagjai találkoztak. Tibor atya a tékozló fiúról szóló tanítása után közösen vettek részt a szentmisén, majd kötetlen baráti beszélgetés következett a Sigilben.

■ Október 27-én egy közös bér mállkozási készülletet kezdtünk plébániánk kisifis és ifis közösségeivel, mintegy 25 fiatallal. Egy külön könyv segítségével napi imák, versek és igék segítik a fiatalokat a készülletben, hogy minél szorosabban tudjanak elköteleződni és minél jobban tudják élni keresztény hitüket. Minden hónap egy pénteken találkozunk, közös ifjúsági szentmisével kezdünk majd a közösségi házban tanítás, ezután egyénileg és közösségleg dolgozzuk fel a hallottakat.

■ November 3-án, pénteken hagyományos ministráns csocsóbajnokságot rendeztünk. Vidám, felszabadult, örömteli együttlét volt, jó meccsekkel, izgalmas játékokkal telt a délután. A bajnokságot az esti szentmisén való közös ministrálás zárta.

■ December 2-án szombat délelőtt a hittanos gyermekekkel és családtagjaikkal közösen készítettünk adventi koszorút. A nagyobbak segítettek a kisebbeknek, sok szép koszorú készült, így kezdtük közösen adventi készülletünket.

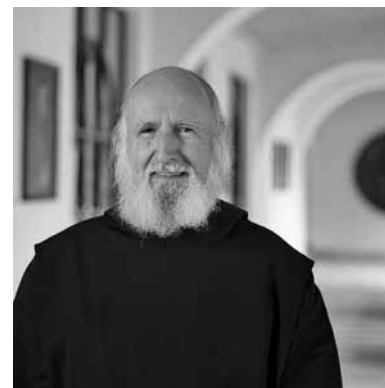
■ December 3-án, advent 1. vasárnapján avattuk ministránsainkat, akik kitartóan és szorgalmasan vesznek részt a hétköznapi és a vasárnapi szentmiséken.

■ December 9-én, szombaton munkatársi vacsorára hívtuk plébániánk minden segítőjét, akik sokféle szolgálatot végeznek. A jó hangulatú együttlét során testvéri közösségben beszélgettünk, örültünk egymásnak. Tibor atya pedig mindenkinek 1-1 könyvet adott át köszönetképpen.

Trieb Mariann

A lélek kész, de a test erőtlén

A Biblia a második teremtéstörténetben így szól ... *az Úristen megalkotta az embert a föld porából és szájába lehelte az élet leheletét...* (Ter 2,7) A lélek tehát elválaszthatatlan a testtől, csak elméletben beszélhetünk róla, az

ember lényegéhez tartozik. Az ember létállapota az élet, amit a teremtés során a Teremtőtől kapott a Lélek lehelete által. A teológiai gondolkodás igen sokféleképpen értelmezi ezt, most csak kicsit leegyszerűsítve mondjuk azt: ... ember mivoltunk, lényünk lényege, aminek a halála a kárhozát „a Sátán erre törekszik minden erejével”. Az ember a kezdetekkor bűnt követett el, botlott gögijében, hogy önmagát tegye istenivé, ezzel lényegi léte került halálos veszélybe. De az Isten végtelen szeretete és irgalma nem hagyta ezt. Egyszülött Fiát, Jézust küldte, aki megtestesülésével, halálával és feltámadásával megváltott bennünket. De egy nagy feltétellel! Mérhetetlen kegyelmét el kell fogadnunk. A szabad akaratból, amit Isten adott, ezt elutasíthatjuk. A testi halál – a végítélet – elkerülhetetlen, a kegyelemmel, Jézus szeretetével együttműködve a lelki halált elkerülhetjük. Könyörögjünk érte, szeressünk, és Isten megadja ezt. Örök hála neki érte!

A Bibliából tudjuk azt is, hogy Isten a fizikai valóságon túl is teremtett lényeket, akiknek nincs testük, csak lelkük, alapvetően különböznek az embertől. Angyaloknak nevezzük őket. Lényegükről megcáfolhatatlanul igen keveset állíthatunk. Különböző módon szolgálják Istent, dicsőítik, s alkalmanként, isteni akaratból kapcsolatba lépnek az emberrel, üzenetet hoznak, segítenek, úgy mint Gábiel, Mihály, Rafael, és a hitünk elméleti részletezése szerint, mindannyiunknak van név nélküli védangyala, akik közreműködnek az Isten szeretetének, Jézus megváltó működésének, a Szentlélek sugallatainak megértésében, elfogadásában.

Az életünk folyamatos küzdelem az üdvözülésért, amit saját erőből nem tudunk elérni, csak a kegyelem által. De ezt a Sátán kísértései között, emberi gyarlóságunk ismeretében szüntelenül el kell fogadnunk. Tehetünk tehát egy megállapítást: vannak lelki tulajdonságaink is, amikről a lélek lényegéhez képest szintén nem tehetünk objektív, tudományos megállapítást. Csak a hit fényében, Jézus szeretetével együttműködve érezhetjük ezeket.

Egy kortárs bencés szerzetes, korunk egyik kimagasló teológusa, Anselm Grün, elmélkedik ezekről a tulajdonságokról. Ahogy az egész életünk egy folyamatos harc az üdvösségért, ez is csak Isten segítségével, kegyelmével történhet. Elfogadhatjuk, elutasíthatjuk, Anselm Grün ennek a harcnak az eseményeit, az isteni segítséget értelmezi úgy, hogy Isten angyalokat küld a lélek segítségére, akik közreműködnek a lelkünk harcában az Isten oldalán. Kíváncsi, hogy tudjátok a szerző könyvét figyelemmel, megértéssel, szeretettel olvasni, hogy segítséget kapjatok ezzel is az üdvösségetekre, Jézussal együtt élve, a Szentlélek sugallatára hallgatva az életetek folyamán. Én is erre törekszem, és értetek is imádkozom!

Hortoványi Jenő

Anselm Grün:

A lélek ötven angyala

Lazi Kiadó, 2019, Szeged

ANSELM GRÜN

A lélek ötven angyala

JÓ IS TÖRTÉNIK?...

Sokan kételkedve tekintünk a soronkövetkező klímacsúcs elé. Ennek helyszíne, Dubai, amely többekben kérdéseket vet fel, sőt, másokban a konferencia hitelességét is kétségbe vonja: képesek lesznek-e a világ vezetői lényegi lépéseket tenni közös otthonunk megóvása érdekében – az olaj árnyékában? ... Mire ezt a lapszámot olvasod, sok mindenre fény derül. Ám egy szempontból mindenképp különleges lesz a tanácskozás. Ez lesz az első olyan, a földi klímával foglalkozó fórum, amelyen Krisztus helytartója is részt vesz. (Magyar Kurír kapcsolódó hírével: <https://www.magyarkurir.hu/ferenc-papa/ferenc-papa-december-elejen-dubajba-latogat-az-ensz-klimacsucsara>)

Ez aláhúzza Ferenc pápa azon meggyőződését, hogy felelősséggel tartozunk Földünkért, s ez a felelősség közös! A Szentatya ezt olyannyira komolyan gondolja, hogy kifejezetten a csúcstalálkozó elé időzítve jelentette meg Laudate Deum című apostoli buzdítását, amely fókuszában kifejezetten az éghajlatváltozás, és az emberiség ehhez fűződő, sokszor meghasonlott viszonya áll.* Én magam sokszor elgondolkodom azon, miféle láncszem hiányzik még a cselekvés szükségességének felismeréséhez? De úgy vélem, keresztényként – de továbbmegyek: emberként! – messze elegendőnek kell(ene) lennie egy-egy, az otthonát természeti katasztrófa miatt elvesztett felebarátom szemébe nézni, s meglátni tekintetében Jézust, aki épp átéli az ő személyes tragédiáját... Mit üzen vajon nekünk ez a tekintet?

Tudjuk jól, a Szentírás számos helyen idézi Jézust, aki bátorít minket: „Ne féljetek!”. Ám miként győzhetjük le a félelmet magunkban, másban? ...Úgy vélem, az egyik segítség a remény, s a másik a cselekvés. Mindkettőt kell kérni imáinkban, hogy ebben a rendkívüli korban derűvel, de határozottan tudjunk válaszolni Jézus kérdésére, abban a tekintetben...

„Erőnek erejével” kell keresnünk a jót, a jó hírt, más-különbön elfogyunk, elfáradunk, közönyössé válunk. S talán – miként arra Ferenc pápa sokszor felhívja a figyelmet – a közöny, a legyintés veszélyeztetni leginkább a megértést, a segítséget, a cselekvést!

Mi adhat reményt? Ha a budai hegyekben futó távvezetéseket földkábelre cserélve 50 hektár erdőszülhet be újra, vagy újabb elektromos autóbuszokat szereznek be, akkor ezek nem pusztán jó hírek, hanem arra hívnak, hogy mi is cselekedjünk, itt és most! Mert az Úr által kapott szabad akarattal rombolni éppúgy tudunk, mint job-

bá tenni. Miért is ne az utóbbit választanánk?

Itt, Nagymaroson, ismét szeptember végén hívtunk benneteket közös cselekvésre. Rendkívül fontos a helyi közösség szerepe. „Mert ahol ketten vagy hárman összegyűlnek az én nevemben, ott vagyok közöttük”. (Mt 18:20) – olvassuk. S ha egy helyi közösséget stabil és erős bizalmi kötelékek járnak át, akkor az a köztük, bennük lévő Jézus munkálkodásának biztos jele. S rendkívül lényeges, hogy engedjünk a közösséget tápláló Jézus nosztalgatásának, s cselekvő, aktív módon éljük meg keresztény mivoltunkat.

Amikor a vénasszonyok nyara derekán a Teremtés hete eseményeire hívtunk, kis csapatunk is cselekvésre hívott minden érdeklődőt. S nagyon jó volt látni, hogy ismét számosan érezték meg ezt a hívást. Teremtésvédelmi áhítatunk ismét szép közös imádságot hozott a Kálváriára menet. Az ökomozsi keretében levetített „A Levél” c. alkotás – amely Ferenc pápa Laudato Si’ kezdetű enciklikáját vitte vászonra – népes nézőközönséget verbuvált. Az idei közösségi szemétszedés újra tucatnyi zsákba küldte száműzetésbe a városban, és annak határában még mindig gyakori szemetet – hogy aztán egy remek lángo-

sozással-sütizéssel dőlünk hátra a munka után. S végül, idén is emlékezetes erdei kirándulást tettünk, amelynek keretében gyógynövényekkel ismerkedhettünk, s gombák után kutakodtunk. Hála a közös élményekért mindenkinek, aki szolgált benne!

A Teremtés hetét követően pedig még egy fontos program indult el közösségünkben. Beindítottuk a legutóbbi Tanúságban már beharangozott közösségi komposztálót! Egyelőre lelkes kis csapatunk tanulja az első gyakorlati fogásokat, de már az elhervadt templomi virágok, valamint a plébániakertből egyre több zöldhulladék

is idekerül. Tavaszig tervezzük megismerni és bejáratni a munka minden lényeges fázisát, hogy az első tapasztalatokat értékelve léphessünk tovább. Jövőre jelentkezzünk a fejleményekkel.

TEREMTÉSVÉDELMI TIPP

- Az ős elmúltával ne feledkezz el a télre itt maradt madarakról! Itatni őket bizony egész éves teendő, hisz nem csak szomjukat oltják, de még téli napokon is fürdenek a kitett tálban! Az etetésnek viszont következetesen folyamatosnak kell lennie, ha egyszer – az első fagyos napokban – elkezded: ha megszokják, számítanak rá! További információ a Magyar Madártani Egyesület oldalán található**
- Hazánk nagy áldása, hogy minden településen iható a csapvíz. Nagymaroson sincs ez másként: a Duna horadálékán átszűrődő vizet – az áradások kivételével – csak vastalanítani kell, mert a sok százezer év alatt lerakódott, több méter vastag kavicsos-homokos üledékek kivételével jól kiszűrjük a folyó lebegő anyagát. Fedezzük fel újra a csapvizet, és engedjük el a „végtelen” mennyiségű pillepalack-hulladékot termelő ásványvizeket! Legyen menő ismét egy kancsó friss csapvizet tenni a vasárnapi vagy ünnepi ebéd asztalára!
- Közel a karácsony! Próbálj nagyobb gondot fordítani a

tervezett ajándékok minőségére, semmint mennyiségére. S arra is, vajon érdemes-e becsomagolni azokat arra a pár órára? Egy karácsonyi terítő, vagy meleg hangulatú pléd alá is el lehet rejtetni az ajándékokat; üzenetükön ez nem változtat!

Halupka Gábor

*<https://www.magyarkurir.hu/ferenc-papa/-neman-terjedo-betegseg-ferenc-papa-laudate-deum-cimu-apostoli-buzditasa-az-eghajlatvaltozasrol>

** https://mme.hu/teli_madaretetes_0

Laudate Deum – Dicsérjétek Istent

Néhány gondolat Ferenc pápa apostoli buzdításából

- Az egyik legfőbb kihívás, amellyel a társadalomnak szembe kell néznie, hogy a legkiszolgáltatottabb személyekre milyen hatással van a klímaváltozás.
- A globális felmelegedés felgyorsult, valószínűleg néhány év múlva jelentős számú népességnek kell elköltöznie lakóhelyéről.
- A megújuló energiaforrásokra való átállás, ha jól kezelik, nagyon sok munkahelyet képes teremteni számos szektorban. Ez a politikusok és vállalkozók azonnali feladata.
- Elég volt a felelőtlen viselkedésből, mely gazdasági érdekből nevetségesnek tünteti fel a környezeti kérdést. Ez egy emberi és szociális probléma, amely mindenkire vonatkozik.
- Azok a családok, amelyek odafigyelnek rá, hogy kevesebbet szennyezzenek, visszaszorítsák a pazarlást, előrelátóan fogyasszanak,

egy új kultúrát honosítanak meg.

– Közös otthonunk megóvása a keresztény hitből is fakadó kötelességünk.

– „Dicsérjétek Istent – mert az az emberi lény, aki Isten helyébe kíván lépni, önmaga legnagyobb ellenségévé válik”

Sváb pecsenye 4 főre

Az ünnepek alatt vendégeket is fogadunk, és ősünknek köszönhetően nem csak a távoli konyhák ízeiből tálalhatunk nekik finom fogásokat.

A sváb konyhára jellemző kevés hozzávalóval, egyszerűen elkészíthetjük ezt a főételt, ami az ünnepi asztalon is helyet kaphat.

80 dkg sertéshús (comb, karaj)
2 evőkanál paradicsompüré
5 gerezd fokhagyma
1 kis csokor petrezselyem
8 dkg liszt
só és bors

A húst enyhén kiklopfoljuk, ízlés szerint sózzuk, borsozzuk. Lisztben megforgatjuk a szeleteket, és pár perc alatt átsütjük mindkét oldalát. Majd kivesszük őket, és a visszamaradt zsiradékban megfuttatjuk a zúzott fokhagymát, hozzáadjuk a sűrített paradicsomot, és felöntjük kb. 1 dl húsleves lével. Mikor jól összeforrt, visszatesszük a húsokat, megszórjuk petrezselyemmel és készre főzzük, míg be nem sűrűsödik. Sváb gombóccal, nokedlivel vagy krumplival, zöldsalátával tálaljuk.

Dán Ildikó

TANÚSÁG

A nagymarosi Szent Márton Plébánia lapja

KIADJA: Szent Márton Katolikus Plébánia – Nagymaros, Szent Imre tér 2.

MEGJELENIK: negyedévente

FELELŐS KIADÓ: Dr. Csáki Tibor plébános

SZERKESZTŐK: Dán Ildikó, Zoller Andrea

ROVATVEZETŐK: Hadiné Turcsik Kinga, Trieb Mariann,
Drobilich Domonkos, Halupka Gábor, Hortoványi Jenő

KORREKTÚRA: Kosztráné Zoller Judit, Telegdi Ármin

ELÉRHETŐSÉG: tanusag.szerkesztoseg@gmail.com

GRAFIKA, TÖRDELÉS: Scheffer Miklós

NYOMDA: Multiszolg Bt., Vác

PÉLDÁNYSZÁM: 300

NYOMDAKÖLTSÉG: A folyóirat nyomdai költsége 250 Ft/db. Ön ingyenesen juthat hozzá. Amennyiben támogatni kívánja a folyóirat megjelenését, azt a plébánia bankszámlaszámára (RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, 11742094-20157874) történő átutalással megteheti, jelezve a megjegyzés rovatban, hogy TANÚSÁG, vagy hozzájárulását bedobhatja a templomban elhelyezett perselybe.

A GYÉMÁNTMEZŐ

Egy afrikai gazda egy nála megszálló kereskedőtől hallott olyan emberekről, akik elmentek Afrika szívébe, ahol gyémántmezőkre leltek, és mesésen meggazdagodtak. Ez izgalomba hozta, és elhatározta, hogy eladja földjét, minden vagyonát, megszervez egy karavánt, és elindul a kontinens belsejébe, hogy ő is megkeresse a maga gyémántjait.

Sok éven át kutatott a kincsek után. Végül elfogyott a pénze, és mindenki magára hagyta.

Közben a birtok új gazdája egyik nap a szamarát itatta a folyóból a háza mellett. Észrevett egy követ, amely különös módon verte vissza a fényt. Hazavitte, de el is felejtette az egészet. Néhány hónapra rá ugyanaz az utazó kereskedő bekopogtatott hozzá és megszállt nála éjszakára. Amikor meglátta a követ, megkérdezte, hogy netán visszatért a régi gazda?

– Nem – jött a válasz – rég nem hallottunk felőle, de miért olyan izgatott?

A kereskedő felvette a követ, és ezt mondta:

– Ez itt egy nagy értékű gyémánt!

Az új birtokos kételkedett, de a kereskedő kérte, hogy mutassa meg a helyet, ahol találta. Elmentek a folyóhoz, ahol találtak egy újabb gyémántot, aztán egy újabbat, újabbat és újabbat. Kiderült, hogy az egész birtok egy hatalmas gyémántmező. Az előző birtokos elindult a kontinens belsejébe anélkül, hogy körülnézett volna a közvetlen közelében. Nem vette észre, hogy a gyémántok ott hevernek a lábai előtt. Az első gazda ugyanis nem jött rá: a nyers gyémánt nem hasonlít ahhoz, amit már megmunkáltak. Egy tapasztalatlan szem számára olyan, mint a kavics. Metszeni, csiszolni kell ahhoz, hogy úgy nézzen ki, mint amit az ékszereken látunk.

Előfordulhat, hogy a mi gyémántmezőnk is ott van az orrunk előtt, de kemény munkának van álcázva. Nem kell beutaznunk a világot, nem kell felforgatni az életünket. Talán ott hevernek a lábunk előtt a gyémántok, csak figyelmesen körül kell néznünk, és dolgoznunk kell a csiszolásukon.

Programjaink

Decemberben

December 9. szombat

December 10. vasárnap

December 23. szombat

December 24. vasárnap

December 25. hétfő

December 26. kedd

December 30. szombat

December 31. vasárnap

Január 1. hétfő

Január 5. péntek

Január 6. szombat

Január 13. szombat

Január 14. vasárnap

Január 31. szerda

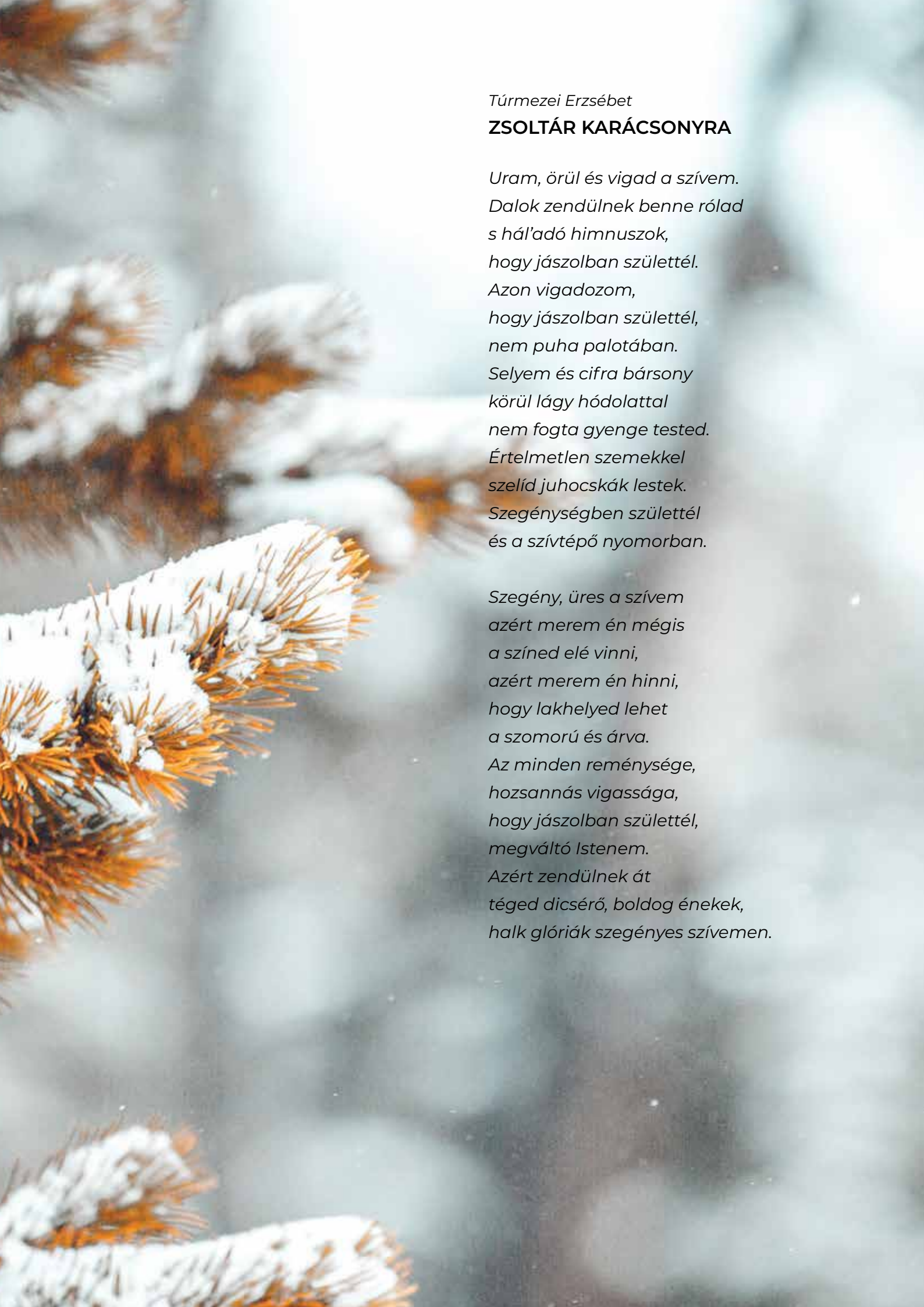
Február 9. péntek

Február 15., 22., 29.,

március 7., 14., 21. csütörtök – nagybőjti lelkigyakorlat

- roráté szentmisék hétköznapi 6:30
- munkatársi vacsora a plébániai munkatársak részére
- 16:00-tól dicsőítő szentségimádás, lelki hangolódás, gyónási lehetőség
- Misztrál karácsonyváró koncert
- 16:00 pásztorjáték, 24:00 éjféli mise
- karácsonyi szentmisék: 8:00, 9:30, 18:30
- karácsonyi szentmisék: 9:00, 18:30
- előszilveszter a fiataloknak
- hálaadás
- újévi szentmisék: 9:00, 18:30
- bérnalkozási felkészítő
- roráté jutalomkirándulás, vízkereszt
- elsőáldozási felkészítő
- ima-katekézis 3. alkalom
- Pécsi Rita előadása
- bérnalkozási felkészítő

Túrmezei Erzsébet

ZSOLTÁR KARÁCSONYRA

*Uram, örül és vigad a szívem.
Dalok zendülnek benne rólad
s hál'adó himnuszok,
hogy jászolban születél.
Azon vigadozom,
hogy jászolban születél,
nem puha palotában.
Selyem és cifra bársony
körül lágy hódolattal
nem fogta gyenge tested.
Értelmetlen szemekkel
szelíd juhocskák lestek.
Szegénységben születél
és a szívtépő nyomorban.*

*Szegény, üres a szívem
azért merem én mégis
a színed elé vinni,
azért merem én hinni,
hogy lakhelyed lehet
a szomorú és árva.
Az minden reménysége,
hosszannás vigassága,
hogy jászolban születél,
megváltó Istenem.
Azért zendülnek át
téged dicsérő, boldog énekek,
halk glóriák szegényes szívemen.*